

Rufí Cerdán Heredia

REFLEXIONS. REPARACIONS

El temps passa, però una vegada que en un acte públic l'any 98 vaig ser objecte d'un reconeixement professional, una de les persones que assistien a primera fila en aquell acte justament era el Paco [Alguacil]. Va venir a donar-me la mà i vaig pensar: "tu i jo no hem passat factura; tenim temes pendants".

A mi em sembla que hi ha hagut altres societats que han intentat fer neteja d'aquesta situació, d'aquests greuges personals [que], per mi, considero que són molt petits, comparats amb moltes altres víctimes de la repressió franquista. Hauria estat no només una reparació justa per a moltes persones, sinó a més a més un reconeixement social de la culpa, sense que necessàriament s'hagués produït el càstig dels culpables. Hi ha fórmules, hi ha hagut maneres de reconduir aquests processos, però jo crec que, desgraciadament, al nostre país hem trigat molt a començar aquesta recuperació.